

PIRULA

AZ ÖN EGÉSZSÉGE A MI HIVATÁSUNK

2013/4. SZÁM

A Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézet
2 havonta megjelenő lapja

SEMMELWEIS NAPI ELISMERÉSEK

DULÓ ATTILÁNÉ: „MEG KELL TEREMTENI
A KÖZÖS GONDOLKODÁS LEHETŐSÉGÉT”

ÁLMOK ŐRZŐI - BEMUTATKOZIK A NEONATOLÓGIA

MEGÚJUL AZ ADY SZAKRENDELŐ

SEMMELWEIS
IGNÁC EMLÉKÉRE
8. OLDAL

GYÓGYÍTÓ
ÉLETFILOZÓFIA
9. OLDAL

VIDÁM BÚCSÚ
16. OLDAL

EGÉSZSÉG
EZREKNEK
18. OLDAL

Pesterzsébet, Kossuth Lajos tér, sétáló utca
2013. szeptember 21. szombat

Jaksity Kata
műsorvezető

Rudolf Péter
színművész

Keleti Andrea
táncművész

Katus Attila
aerobik világbajnok

Rácz Zsuzsa
író

SZÍNPADI PROGRAM

- 10:00** Sundance Mazsorett Csoport
- 10:20** Köszöntő
- 10:40** PMS Dance Tánciskola és Hip-Hop Tánc színház
- 13:30** Gyöngyvirág Néptáncsoport
(Pesterzsébeti Közgazdasági SZKI)
- 14:00** Torna Katus Attilával
- 17:00** PMS Dance Tánciskola és Hip-Hop Tánc színház
- 17:30** Adományátadás

EGYÉB PROGRAMOK

- Tesztsarok
- Gyógytorna
- Véradás
- Elsősegélynyújtás bemutató
- Fitnesz eszközök kipróbálása
- Gyermeksarok
- Bábszínház

Tekerj és kívánj!

Interaktív kívánságműsor
Garami Gáborral

AZ ÖN EGÉSZSÉGE
A MI HIVATÁSUNK

SZŰRÉSEK

- Prostatata- (PSA) szűrés
- Csontritkulás - csontsűrűségmérés
- Koleszterinszint- és vérnyomásmérés
- Bőrgyógyászati szűrés
- BMI, testzsír-, magasság-, testsúlymérés
- Neuropátiás fájdalom szűrés
- Asztma szűrés

TANÁCSADÁS

- Dietetikus, gyógytornász
- Kérdezze gyógyszerészét! – patikai tanácsadás
- Alzheimer-kór, memóriazavar
- Szorongás és depresszió
- Nőgyógyászati tanácsadás

ELŐADÁSOK

- 11:15** Hazai szakértelem – hazai készítmények
- 11:30** A csontritkulás kezelési lehetőségei
- 12:00** Amit a depresszióról és a szorongásos zavarokról tudni érdemes
- 12:30** A legyőzhető fájdalom – onkológiai előadás
- 13:00** Mit és hogyan együnk? Helyes étkezés az egészség megőrzése érdekében
- 15:00** Urológia – Férfi egészség 40 év felett
- 15:30** „Richter a nőkért”
- 16:00** Feledékenység? – Tények az Alzheimer betegségről
- 16:30** Érelmeszesedés: a ketyegő bomba

RICHTER A NŐKÉRT PROGRAM

- 11:00** Rudolf Péter színművésszel beszélget Mann Dániel
- 12:00** Beszélgetés Keleti Andrea táncművésszel
- 13:00** Nőnek lenni jó – játékos vetélkedők
- 15:00** Richter Aranyanyu Díj – Jaksity Kata beszélgetőpartnerei: Rácz Zsuzsa író, Beke Zsuzsa, a Richter Gedeon Nyrt. kommunikációs vezetője, Dobó Kata színésznő és zsűritag, a 2012-es év egyik Aranyanyu díjazottja
- 16:00** A női lét tabutémái: Anya-lánya kapcsolat
- 16:30** Kriston Intim Torna bemutató
- 16:50** Tombolasorsolás

PONTGYŰJTŐ JÁTÉK A KÓRHÁZÉRT

Aktív részvételével növelje a **Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézetnek szánt adományt!**

A Richter Gedeon Nyrt. **2.000.000 Ft** alapadományt ajánl fel **hordozható lélegeztető készülék és sürgősségi kocsit** beszerzéséhez.

Ezt az adományt a résztvevők egy pontgyűjtő füzetben gyűjtött minden szűrés, tanácsadás, meghallgatott előadás, torna, testért járó adománypontra növelhetik.

A szervezők a programváltoztatás jogát fenntartják.

INTERJÚ	Beszélgetés Duló Attiláné ápolási igazgató-helyettesel	4. OLDAL
NÉVJEGY	Jeneyné Nemes Edit és dr. Karátson Dezső	7. OLDAL
GÓRCSŐ	dr. Rózsa Csilla Semmelweis-napi ünnepi beszéde	8. OLDAL
DIAGNÓZIS	Gyógyító életfilozófia	9. OLDAL
NAGYVIZIT	Bemutakozik a Neonatológiai Intenzív Centrum és Újszülött Részleg	10. OLDAL
KÖR-KÉP	A Semmelweis-koncepció egy előzménye a magyar orvosi irodalomban	13. OLDAL
ALMANACH	Elbúcsúztattuk nyugdíjasainkat	16. OLDAL
ÉLETMÓD	Egészségnevelés és társadalmi összefogás	18. OLDAL

IMPRESSZUM

PIRULAP

a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézet lapja
Megjelenik kéthavonta.

Felelős kiadó: Dr. Ralovich Zsolt főigazgató

Főszerkesztő: Fekete Zoltán

Felelős szerkesztő: Szilpóczi Janka

Tervezőszerkesztő: Piros Zoltán

Fotó: Tihanyi Gábor, Ypsilon fotó

Kapcsolat: szerkesztoseg@pirulap.hu

Készült az Ypsilon Média

kommunikációs ügynökség

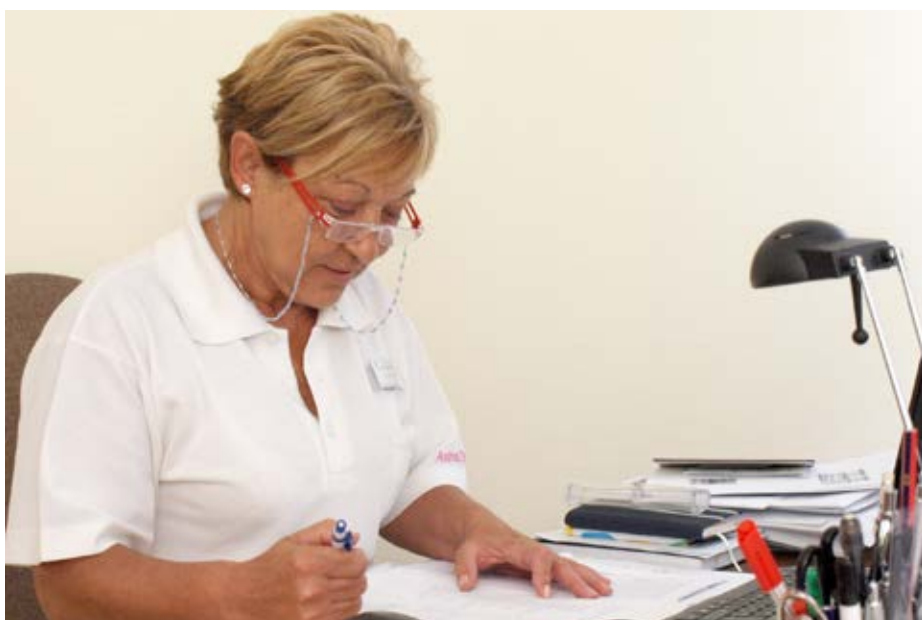
gondozásában.

„HELYTELEN ÉS LEHETETLEN VALAMENNYI KÓRJELENSÉGET VÁLOGATÁS NÉLKÜL BELESZORÍTANI VALAMELY SZOKÁSOS SÉMÁBA. HA EZT TESSZÜK, ÚGY AKADÁLYOZZUK GONDOLKODÁSUNKAT ABBAN, HOGY A BETEG SZERVEZETÉBEN LEZAJLÓ FOLYAMATOK KOMPLIKÁLTSÁGÁRÓL MEGFELELŐ KÉPET ALKOSSUNK ÉS SOHASEM LESZÜNK KÉPESEK VALAMI ÚJ ÉSZLELÉSÉRE.”

Ludolf Krehl [1861-1937]

A teljesség igénye

A Dél-pesti indulásakor a legfiatalabb főnővér volt a kórházban, ma ápolási igazgató-helyettes, szakmai tevékenységét 2012-ben Pro Sanitate díjjal ismerték el. Duló Attiláné, vagy, ahogy talán csak néhányan ismerik, Kedves Anna, harminchárom éve dolgozik az intézményben, azon kevesek egyike, akinek nem nagyon lehet újat mondani az ápolási területről. Szerény, kerüli a feltűnést, szakmáját is jobban szereti csinálni, mint beszélni róla. Most mégis kötélnek állt, így többek között az orvos-nővér kapcsolatakról, az új menedzsmentről, az utánpótlás nevelésről kérdeztük.

Egy gyors, bemelegítő kérdés: pályaválasztás?

Hát, akár mondhatnánk véletlennek is. Kiskoromban, mint minden rendes vidéki gyerek, ha nem volt dolog, ki voltunk csapva a kertbe, ami szomszédos volt a falu körzeti orvosi rendelőjével. Akkoriban pedig a veszélyes hulladékot még nem úgy gyűjtötték, mint manapság, ha gyűjtötték egyáltalán, nálunk egyszerűen elásták. Így gyakran előfordult, hogy egy-egy fecskendő előkerült a földből, amivel aztán nagyon izgalmas volt játszani. Végül már egész kis korszakom volt belőlük, és kedvet kaptam, hogy ha nagy leszek, ezekkel dolgozhassam. És így lett.

A játékból életre szóló hivatás, amely néhány évtől eltekintve teljes egészében ide köti...

1980. augusztus 15-én kezdtem dolgozni a Dél-pesti Kórház I.sz. Belgyógyászati Osztályán. Akkor 26 évesen, a legfiatalabb főnővér voltam a házban. Az első feladatok közé a szakdolgozói létszám feltöltése tartozott, ami nem volt nehéz feladat, mert egyrészt válogatni lehetett a kórház vonzáskörzetében élő, szakmai tapasztalattal rendelkező kollégák, másrészt a pályakezdő ápolók sokaságából, akik mind egy új kórházban szerették volna folytatni, illetve megkezdeni pályafutásukat. A kórház hivatalos megnyitásaig – 1980. december 15-ig –, az ápolóknak betegforgadásra kész állapotot kellett teremteni a szakmai osztályokon, így az első néhány

„MINDIG VOLTAK ELFOGADÓ ÉS TAGADÓ CSOPORTOK”

hónap a kórtermek takarításával, berendezésével telt el. Ez az időszak hosszú időre összekovácsolta az ápolókat, így 10-12 évig nem is volt fluktuáció. Azon a napon, amikor végre beteget fogadhatunk, az osztály bejárati ajtajánál nyolc ápoló várta az első páciens.

Ezek szerint minden rendben zajlott?

Azért voltak érdekes pillanatok. Mivel hatalmas szenzációnak számított, hogy felépült – ahogy akkor emlegették – Közép-Európa legmodernebb kórháza, a megnyitás előtti napokban újságírók tömkelege „szállta” meg az épületet. Egy tévéfelvételhez azonban szükség volt ágyban fekvő betegekre és vizitáló orvosokra. Így történt, hogy az osztály legcsinosabb ápolói kórházi hálóingben befeküdtek a betegágyba a tudósítás kedvéért.

Erre szokták mondani: régi szép idők...

Hát igen, ha lehet ezt mondani, ez volt a Dél-pesti fénykora, az indulást követő 10-12 év. A kórház valóban rendkívül jól felszerelt volt orvosi műszerekkel, diagnosztikai berendezésekkel, ápolási eszközökkel, minden rendelkezésre állt a korszerű betegellátáshoz. A szakmai osztályok közötti kapcsolat orvosi és ápolói vonatkozásban is rendkívül jó volt. Miután igen csekély volt a fluktuáció egy idő után mindenki ismert mindenkit, volt idő az egymás felé forduláshoz, közös programok szervezéséhez, a szakmai problémák megbeszéléséhez és közös megoldásához. Ezek mind megtartó erőként hatottak.

Azóta sok minden változott. Ön szerint milyen irányban?

Mi változott leginkább? Negatív irányban az egészségügy finanszírozása, pozitív irányban pedig talán az összetartás, amellyel a pénzühiány negatív hatásait próbálják meg a betegellátásban dolgozók kivédeni. Jelentős változások figyelhetők meg továbbá az orvos- és ápolásszakma fejlődésében, de a nővérek megérdemelt társadalmi rangra emelése elmaradt.

A jelenlegi menedzsment egy éve vezeti a kórházat. Ha lehet mondani, egy új generációt képviselnek, más prioritásokkal, irányítási módszerekkel, szakmai elképzelésekkel. Mennyire érzékelhető ez a szakdolgozók körében?

Ez véleményem szerint mindig attól függ, hogy a közvetlen munkahelyi vezetőjük átadja-e a rendelkezésre álló információkat, és ha igen, azt milyen módon kommunikálja. Sajnos sokszor előfordul, hogy a miértet már egész egyszerűen nem tudják megmagyarázni, mint ahogy szólnak a nővérszobákban, mint ahogy eredetileg elhangzottak. Ez persze egy kisebb intézményben könnyebben kezelhető probléma, egy ekkora volumenű kórházban, mint a Dél-pesti, nehezebb közvetlenül megszólítani a munkatársakat és elmagyarázni nekik a döntések hátterét. De mindenképpen törekedni kell rá, s a nyitásra meg is van a szándék, gondolok itt az összevont főorvosi-főnővéri értekezletek rendszeresítésére, a közös szabadidős programok szervezésére, vagy akár – kórházi zsarogton használva – az „ötórai teára”. Persze ezen a területen is van még bőven teendő, gondolok itt – hogy legyenek elfogult – a szakdolgozók elismertségének növelésére, illetve a napi betegellátást akadályozó problémák megoldásához szükséges közös gondolkodás lehetőségének megteremtésére, ami elsősorban az ápolásvezetés sürgősen megoldandó feladata, és ezt akár önkritikának is veheti.

A főigazgató úr egyik célkitűzése a beteg-elégedettség és a dolgozói közérzet javítása volt. Mit tapasztalt, van előrelépés ezeken a területeken?

Nemrég zajlott egy betegelégedettségi vizsgálat, a feldolgozását épp a napokban fejezték be. Alapvetően pozitívak a visszajelzések, úgy tűnik tehát, lassan a betegágyakhoz is elérnek az elmúlt év intézkedései, például a kórház működésének pontos jogi és szakmai szabályozása. A dolgozói közérzet azonban egy egészen más kategória, s véleményem szerint jóval nehezebb kérdés. A mai magyar egészségügyben a dolgozói közérzet javítása igen nehéz feladat, és eredményessége is nehezen mérhető. A kórházban eltöltött 33 év alatt kb. öt menedzsmentváltást éltem át, mindegyiknél voltak elfogadó és tagadó csoportok, most sincs ez másként. A változást, akár jó, akár rossz, sokan fenntartásokkal, bizalmatlansággal fogadják és persze a negatív vélemények mindig hangosabbak. Ráadásul, ahol a leginkább szükség volna az ápolók tekintetében a változtatásra, ott a menedzsment a legjobb szándék mellett sem tud külső segítség nélkül megoldást találni. Hozzáteszem, ami a jelenlegi vezetés célkitűzéseinek elfogadását nehezítheti, az talán a megszokotthoz képest dinamikusabb, nagyobb volumenű változások a kórház működésében, és hát néhány fájó személynél.

Milyenek ítélik meg a Dél-pesti Kórház szakdolgozói gárdáját, mondjuk az országos vagy budapesti átlaghoz képest?

Létszám tekintetében nem hasonlítható az országos átlaghoz, mert a vidéki kórházak nem küzdenek munkaerőhiánnyal, hiszen sokkal kevesebb a munkalehetőség, így a szakdolgozók nem vonulnak ki a rendszerből. Budapesti viszonylatban azonban, az utóbbi egy-két hónapot tekintve, 4 fekvőbeteg osztályunkon az átlagnál rosszabb az ápolói munkakörök betöltöttsége. Anővérek képzettsége megfelelő, ugyanaz OKJ-s

ápolók száma csökkent, de szerencsére egyre több a főiskolai, egyetemi végzettségű szakdolgozó. Szakmai munkájuk minősége pedig osztrályonként változó, azt jelentősen befolyásolja a közvetlen vezetőikkel való kapcsolat, a létszám, az ápolási eszközök megléte vagy hiánya, illetve a feszített munkatempó. S bár mindez a legtöbb köz-kórházban jelenlévő probléma, mégis úgy gondolom, ezen a területen van mit tennünk.

Úgy tudom egyre kevesebb a pályakezdő nővér. Az egzisztenciális nehézségeken túl van ennek más oka is?

Sajnos jól tudja. Az oktatási rendszer átalakításával megszűntek az egészségügyi szakiskolák és szakközépiskolák, így azok, akik elhivatottságot éreznek a pálya iránt, inkább a főiskolai képzést választják és 4 év alatt diplomás ápolói szakképesítést szereznek. Ez bizonyos értelemben jó, de egy részük vezetői állást kap, így az a célkitűzés, hogy tudásukat közvetlenül a betegellátásban kamatoztassák, csekély mértékben valósul meg. A megnövekedett képzési idő, a limitált számú nappali képzést nyújtó intézmények és nem utolsósorban az alig-alig változó ápolói bérezés hatására tehát valóban jelentősen csökkent a pályakezdők száma.

Gondolom ezt nehezen éli meg, hiszen aktívan részt vesz a nővérképzésben, sőt, a Dél-pesti Kórház gyakorlati oktatási- és vizsgahely is egyben.

Valóban, már a kórház megnyitása után gyakorló helye lettünk két szakközépiskolának, tulajdonképpen ennek köszönhetően indultam el az oktatói pályán. Aztán elvégeztem a diabetológiai szakápolói és a gyakorlatvezetői tanfolyamot, így akkreditáltatni tudtuk az I. Belgyógyászatot erre a képzésre is. Jelenleg iskolarendszeren kívüli intézményekben alap és szakmai modulok elméletét tanítom, és az intézeti szakoktatóval

közreműködve kórházi gyakorlatokat vezetek, szakmai vizsgákat bonyolítok le. A Dél-pestiben egyébként gyakorlatilag majdnem minden osztály részt vesz a nővérképzésben, jelenleg általános asszisztensek, ápolók, főiskolai hallgató szülész-nők, szociális gondozók és ápolók töltik nálunk szakmai gyakorlatukat.

Néhány szóban össze tudná foglalni, mennyit és miben fejlődött az ápolásszakma, amióta elindult ezen a pályán?

A 70-es évek végétől a feladatorientált szemléletet felváltotta a holisztikus nézőpontú, személyre szóló ápolás, amely ezt a tevékenységet folyamatként értelmezi, és ami ennek köszönhetően ma már egyénre szabott ápolási terv, célkitűzés, és szükségletfelmérés alapján történik. A főiskolai, egyetemi képzések elindulása óta pedig az ápolás, mint tudomány definiálható. De az eszközök területén is jelentős változások mentek végbe, az egyszer használatos műszerektől, a zárt vérvételi rendszer bevezetésén át, az intelligens kötszerek megjelenéséig, és még hosszasan sorolhatnám.

Mindig aktuális téma a nővér-orvos kapcsolatok minősége. Hogyan látja, változott ez a típusú együttműködési rendszer?

Az orvos-ápoló viszony a képzettség és az intelligencia függvényében sokféleképpen alakulhat. A helyes kapcsolatra jellemző, hogy mindkét fél egymás munkáját kiegészítve látja el feladatát. A döntés joga törvényeink értelmében az orvosé, a végrehajtás pedig az ápolóé, ha azt szakmai kompetenciája megengedi. Ez az alá-fölérendeltségi viszony természetesen vitákra, nézeteltérésekre adhat okot. Etika órán a hallgatókkal beszélgetve erről a témáról

leginkább a konfliktushelyzetek kerültek felszínre. Például van olyan kollektíva, ahol viziten a munkatársak, betegek előtt történik az ápoló felelősségre vonása, lejárata, megszégyenítése. Ez úgy gondolom, kimeríti az etikai vétség fogalmát. Ebben a vonatkozásban én az előző munkahelyemen és itt is szerencsésnek mondhatom magam, mert összeszokott, partneri kapcsolatot fenntartó kollektívában dolgozhattam, de úgy tudom, kórházunkban osztályonként is eltérő minőségű ez a viszony. A kérdésre válaszolva sajnós azt kell mondanom, hogy az utóbbi időben nem pozitív irányba változtak ebben a kérdésben a dolgok, aminek azonban nem pusztán személyes okai vannak. A komoly orvos, szakorvos és ápolói hiány mindkét félre rendkívüli terhet ró, ami természetesen növeli a konfliktushelyzetek számát.

Remélem azért pozitív élményei is vannak!

Az elmúlt hosszú évek alatt sok sikert és kudarcot megéltem, most mégis egy két nappal ezelőtti eset melengeti a szívem: egy középkorú hölgy érdeklődött állás után, de miután nem rendelkezett szakmai végzettséggel, nem tudtam segíteni. Végül beszélgetés közben derült ki, hogy egyszerűen azért szeretne a kórházunkban dolgozni, mert itt volt vizsgálaton, az Izotóp Osztályon és a Kardiológiai Ambulancián, ahol is olyan nagymértékű odafigyelést, törődést és kedvességet tapasztalt, hogy szeretett volna egy ilyen közösség tagja lenni. Kértem, hogy írja le nekünk dicsérő szavait, remélem a következő „Pirulap”-ban már olvashatjuk. Ilyenkor úgy gondolom, van még remény!

Fekete Zoltán

VÁLTOZATOS ÁLLANDÓSÁG

Hogyan lett ápolónő?

Annak idején egyik barátnőmmel ruházati eladónak készültünk, hogy mindig hozzájuthassunk a legújabb divat szerinti darabokhoz. Aztán egyik nap kezembe került Janikovszky Éva Aranyosó című könyve, amelynek fontos üzenete és örök igazsága, hogy minden gyógyítás és ápolás alapja: ne a beteget gyógyítsuk, hanem az embert. Amikor elolvastam, tudtam, nővér szeretnék lenni.

Ahogy mondani szokás „végigjárta a ranglétrát”...

Igen, hosszú évekig ágy mellett dolgoztam, amit nagyon szerettem csinálni. Így amikor 2007-ben felkértek, sokáig gondolkodtam, mit nyerek vagy vesztek azzal, hogy kissé eltávolodom a betegektől. Végül is nagy megtiszteltetés volt, hogy a kollégáim bizalmat szavaztak nekem, ez nagyban befolyásolta a döntésemet. Másrészt éreztem, hogy ezen a területen is fon-

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

Hogyan lett orvos?

Gyermekkoromban sokat betegeskedtem, főként torok és mandula problémáim voltak, így elég gyakran megfordultam a fül-orr-gégészeten. Félelem helyett inkább kíváncsiságot éreztem, talán én is szerettem volna más fejébe kukucskálni, nem tudom, de elkezdett érdekelni az orvosi pálya. Ráadásul édesapám állatorvos volt, így családon belül is megvolt a motiváció a gyógyításra.

1960-ban végzett Debrecenben. Nem most volt...

Bizony. Több, mint félszáz évet töltöttem el a kórházban. Annak idején, mint sokan mások, én is sebész szerettem volna lenni. De nem lettem, mert nem volt állás. Aztán az egyik belgyógyász, dr. Cseley Márton főorvos úr a szárnyai alá vett és megszerettem, beletanultam ebbe. Miskolcon nőttek fel, Debrecen után visszamentem és 25 évet dolgoztam a Semmelweis Kórházban.

Nem bánta meg, hogy végül belgyógyász lett?

Egyáltalán nem. Igaza lett édesapámnak, aki azt mondta, hogy egy belgyógyász még 80 évesen is ugyanúgy tud dolgozni, mint huszonévesen. Sebészként ez nehezebb lenne.

Jeneyné Nemes Edit huszonöt éve dolgozik a Dél-pesti Kórház hatodik emeletén. Az eltelt idő alatt sok minden más lett, ápolók, orvosok jöttek-mentek, az osztály profílja is többször változott, egy dolog azonban mindig ugyanaz maradt: a gyógyítás öröme. A Gasztroenterológiai Belgyógyászat osztályvezető főnővére, aki a Semmelweis Egyetem Egészségtudományi Karán lett diplomás ápoló, munkájában az állandóságban rejlő változatlanságot szereti a legjobban.

tos az emberközpontúság, az őszinteség, ami nélkül nem tudnék nyugodt szívvel dolgozni. Igyekszem tehát mindenkire odafigyelni, a felmerülő problémákat nyíltan megbeszélni. Hiszem, hogy csak így tud jó hangulatban, összhangban működni az osztály, ami a betegápolás tekintetében is elsődleges szempont. Nagyon büszke vagyok a munkatársaimra, az ő támogatásuk nélkül ezt nem sikerült volna megvalósítani.

Miért szeretett ennire „ágy mellett” dolgozni?

Itt nálunk, a hatodik emeleten, a betegek nagy része leginkább az idősebb korosztályból kerül ki. Már az első perctől kezdve megtaláltam velük a közös hangot, örömmel és szeretettel segíték az időseken. Tanulmányaim során ráadásul sokat foglalkoztam a betegségekkel kapcsolatos kommunikációval. Azt tapasztaltam, hogy soha nem jut elég idő a részletek

25 év után miért hagyta el Miskolcot?

Vágytam a változatosságra és úgy tűnt, csak a fővárosban van lehetőség szakmai előrelépésre. Bár annak idején ez sem volt egyszerű, jelentkeztem, majd két-három évet kellett várnom, mire jöhettem. Éppen akkor készült el a XVIII. kerületi Steimetz kapitány [ma Ráday Gedeon] utcában a Gasztroenterológia Rehabilitációs osztály, ahol 1985. november 1-jével kaptam meg a 100 ágyas osztály vezetését. Ez végül 1997-ben költözött be a központi telephelyre, a jelenleg Takács főorvos úr által vezetett III. Belgyógyászat helyére.

Már több mint tíz éve nyugdíjas és még mindig aktív. Nem gondol a pihenésre?

Pont tíz éve költözött Csepelre a II. Krónikus Belgyógyászati Osztály, ahol először dr. Újhelyi Piroksa vezetésével, most pedig dr. Kiss Erika irányításával végezzük a munkát. Úgy döntöttem, csatlakozom ehhez a csapathoz, és nem bántam meg. Az osztályt abszolút harmónia, nyugalom és összhang jellemzi, másrészt érzem, tudom, hogy szükség van rám, és ez mindennél többet

Ha még egyszer választhatna, akkor sem döntene másképp. **Dr. Karátson Dezső**, a Dél-pesti Kórház II. Krónikus Belgyógyászati Osztályának főorvosa 53 éve van a pályán, tizenkét éve nyugdíjas, de mindennapjait még mindig a kórházban tölti. Itt van otthon és ez több, mint elhivatottság.

megbeszélésére, ezért különösen fontos a nővérek szerepe a tájékoztatásban, hogy megfelelő módon, türelemmel és empátiával foglalkozunk idős pácienseinkkel.

Kialakulhat a nővér-beteg között különleges kapcsolat?

Természetesen. Nekem is sok, felejthetetlen élményem van. Volt olyan néni, aki egészségesen is visszajárt, csak beszélgetni. De az egyik legkedvesebb történetem egy imakönyvhöz kötődik. Bár nem szoktam a lakcímetem megadni, de egy alkalommal kivételt tettem. Évekkel később egy hölgy hívott, mondván, az édesanyja halála után az imakönyvében találta meg a nevem és a címem. Megható érzés volt.

Soha nem gondolt arra, hogy valami mást is kellene csinálni?

De volt egy röpké gondolat. A gyermekem megszületésekor lehetőségem lett volna a közeli SZTK-ban elhelyezkedni. De aztán bele-gondoltam abba, hogy melyik osztályra mennék szívesebben. Sem a bőrgyógyászat, sem a fogászat és semmi más nem érdekelt igazán. Így hát visszajöttem ide. A hatodik emeletre, ahol az elmúlt 25 évet töltöttem. Változatos a munkám és ezt igazán élvezem. Mindig támogató környezet vett körül, és ha véletlenül valami negatívummal találkoztam, abból is megpróbáltam építkezni.

ér. Ráadásul négy éve már, hogy a feleségem nélkül vagyok, a gyógyítás pedig lekötö a gondolataimat, és feltölt energiával, megteremtve a belső lelki békét, melyre szükségem van. Nagy dolog számomra, hogy még itt lehetek, amíg fizikailag bírom, maradok.

Nekem nagyon úgy tűnik, hogy akkor még sok beteget fog meggyógyítani... Mi a titka?

„Mens sana in corpore sano” – szól a latin közmondás. A mozgás nagyon fontos, és nem csak a kondíció, hanem a lelki egyensúly fenntartása miatt is. Minden reggel ötkor kelek, hatra már az uszodában vagyok, és ha tehetem, sokat biciklizek. Ma is azzal jöttem, és az idén néhány barátommal megkerültük a Tisza-tavat, a Velencei-tavat, és voltunk Salzburg környékén is.

Sz.J.

SEMMEIWEIS IGNÁC EMLÉKÉRE

DR. RÓZSA CSILLA ÜNNEPI BESZÉDE

A XVIII-XIX. század Európában az egészségügyi infrastruktúra kiépülésének időszaka volt. Gombamód jelentek meg a kontinens városaiban a kórházak, melyeket ma elképzelhetetlen túlszűfolttság jellemzett [egy ágyra sokszor 3-4 beteg is jutott]. A kor higiéniés viszonyait jól jellemzi a budai helytartótanács közleménye, mely a kolerajárványra, mint rendkívüli körülményre tekintettel a test heti egyszeri megmosását ajánlotta a lakosoknak.

A kórházi szülés terjedésével rohamosan nőtt az úgynevezett gyermekági láz okozta halálozások száma, a fertőzés gyakran járványos méreteket pusztított. Hasonló problémát jelentett a sebészeti beavatkozásokat követően fellépő sebfertőzés is. Se szeri, se száma nem volt a kiváltó okra vonatkozó téves hipotéziseknek, naiv elképzeléseknek és a megbetegedések megelőzésére, kezelésére irányuló eredménytelen próbálkozásoknak. A XIX. század elejére a tankönyvek a gyermekági lázat, már mint a szülés szomorú, ám elkerülhetetlen velejáróját kezelték. Az első, a gyakorlatban átűtő sikerrel alkalmazott megelőzési módszer és a fertőzések hátterének korrekt elméleti feltárása egy német származású magyar orvos, Semmelweis Ignác nevéhez kötődik.

Semmelweis a bécsi Allgemeines Krankenhaus I. sz. Szülészeti klinikáján tanársegédként szembesült a szülő nők 10%-os halálozási arányával, melynek oka rejtélyként állt a kor orvostudománya előtt.

Az anyák sorsa feletti szánakozás és a „második bécsi iskola” fiatal és lelkes professzorainak ösztönzése hatására fáradhatatlanul kezdett dolgozni az okok és a megelőzés lehetőségeinek felderítésén. 38 000 kórtörténet áttanulmányozása árán állította össze azt a statisztikát a klinikai halálozásokról, mely végül a megoldásra rávezette: a klinika kettéválasztása előtt 5-6% körül mozgott a mortalitás. Miután az orvostanhallgatókat képző I. sz. és a bábákat oktató II. sz. klinikát szétválasztották, az előbbin 10%-ra szűkött, az utóbbin 3%-ra esett a halálozások aránya. Évszakai eltérés is mutatkozott: nyáron jóval kevesebb haláleset történt, mint az évi többi részében.

A helyes következtetésre végül személyes tragédia, barátjának és pályatársának, Jakob Kollerschának az elvesztése vezette el: az igazságügyi orvostan professzorát egy boncoláskor szerzett seb vitte el – a gyermekági lázzal megegyező tünetek után. A kórokozó ágens tehát a boncteremből származik, vele a hallgatók fertőzik meg a nőket. A bábaképzésnek a boncolás nem volt része, így ezen a klinikán jóval kisebb volt a fertőződések kockázata, nyáron pedig csökkent az anatómiagyakorlat, így szintén csökkent a megbetegedések száma. A fertőzés okát hullarészecskének, hullaméregnek nevezte el – és tette mindezt Pasteur és Koch korszakalkotó felfedezései előtt. A megoldás innen már adta magát: a boncolások után alapos fertőtlenítés kell, hogy megelőzze a szülészeti vizitet. Megszületett Semmelweis máig érvényes hitvallása: „nem inerciális jobb, mint dezinficiálni”. Fertőtlenítőszerként több anyaggal is kísérletezett a kénsavtól az ammóniáig, végül megtalálta a megfelelő kézművesvizet: a klórmentes vizet.

Megvolt hát a megoldás, és rövidesen követték az eredmények: a halálozások gyakoriságát 1% körüli sikert szorítani. Szükség lett volna azonban még valamire: egy befogadó közegre, mely képes felmérni Semmelweis felismerésének jelentőségét. Ehelyett azonban a klórmentes kézművesvíz gúnyolódás és támadások céltáblájává tette kiöltőjét. Mindennek tetejében részvétele a márciusi pesti forradalommal párhuzamosan kibontakozó bécsi megmozdulásokban még politikailag is kompromittálta. Ezt kihasználva intrikus hajlamú főnöke megszabadult tőle: nem újította meg tanársegédi megbízását. A bécsi viszonyokból kiábrándultan 1850-ben visszatért Magyarországra.

Itthon, hogy felismerését végre szabadon kamatoztathassa a gyakorlatban, kérelmezte kinevezését a Rókus Kórház szülészeti osztályának élére – fizetés nélkül. Kérését teljesítették és módszere itt is látványos eredményt hozott. Magyarországi működése végre meghozta számára az elismerést: a szülészeti klinika igazgatójává nevezték ki, Balassa János pedig a sebészeti beavatkozások előtt is elrendelte a Semmelweis-féle

fertőtlenítést. Később ennek alkalmazását már kormányrendelet is előírta.

A nyilvánosságtól ódzkodó professzor azonban eltöklélte, hogy a külföldöt is ráébreszti módszere fontosságára, hiszen mint mondta: „nincs többé szó hajlamaimról, csupán azok élete jön számításba, akikért a harc folyik”. Fő műve, a Die Ätiologie, der Begriff und die Prophylaxe des Kindbettfiebers éppúgy visszhangtalan maradt hazánkon kívül, mint ellenfeleit egyre élesebb hangnemben támadó nyílt levelei.

Az elméletének elfogadtatásáért vívott harc felőrölte idegeit, végül idegösszeomlással egy bécsi intézetbe szállították, ahol azonban rövidesen, 47 évesen elhunyt sebfertőzésben.

A mikrobiológia fejlődése később új megvilágításba helyezte Semmelweis munkásságát. Leonard Colebrook leírta a gyermekági lázért leggyakrabban felelős Streptococcus hemolyticust. Ma már Semmelweisre mint az aszepszis zseniális előhírnökére emlékezünk, szellemi örökségét valamennyi magyar orvos és egészségügyi dolgozó a sajátjának tekinti, a Semmelweis-nap pedig az egészségügyben dolgozók hivatalos ünnepe lett. Ma, amikor a Semmelweis-napot a mai egészségügy nehéz anyagi körülményei között, pénzjutalmak nélkül ünnepeljük, különösen fontos emlékeztetni magunkat az ő szellemiségére, hivatástudatára, felidézni és tudatosítani azt, hogy a magyar orvos-társadalom Semmelweis korában Európát megelőzve ismerté fel az ő felfedezésének korszakalkotó voltát. Ezt a szellemi örökséget megkaptuk mi, mai magyar orvosok, egészségügyi dolgozók is. Hivatásunkat, hivatástudatunkat ugyan nem könnyű megőrizni a jelenlegi külső körülmények között, de talán Semmelweis munkásságának üzenete is segítségünkre lehet ebben.

Ehhez a hivatáshoz, elhivatottsághoz és a vele járó kihívásokhoz kívánok mindannyiunknak erőt és kitartást a következő Semmelweis-napig!

[Elhangzott 2013. június 27-én, a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézet Semmelweis-napi ünnepségén.]

GYÓGYÍTÓ ÉLETFILOZÓFIA

Szinte nincs olyan hónap, hogy hálás betegeinktől ne érkezne köszönő-levél, amely a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézet Csepeli Weiss Manfréd Telephelyén működő krónikus- és rehabilitációs osztályok dolgozóinak munkáját dicséri. Megpróbáltunk utána járni, mi a titkuk?

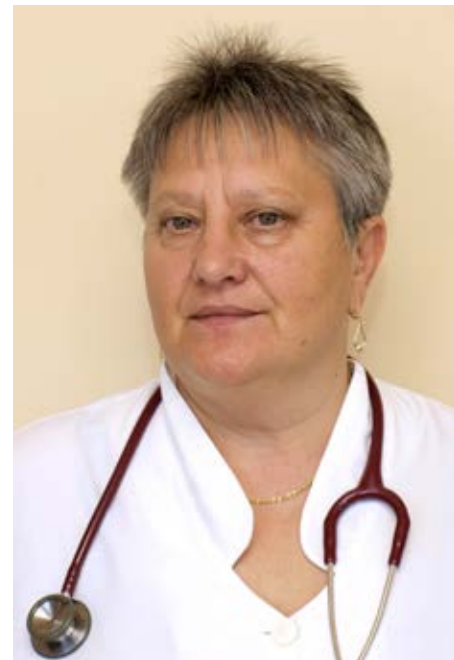
„A vezetői munka nem egy elefántcsonttorony, ahonnan csak irányítanak és adminisztrálnak, az ágy mellett is naprakésznek kell lenni, elengedhetetlen a napi kapcsolat a betegekkel és a munkatársakkal egyaránt” – kezdi dr. Kovács Matild, aki két osztályt is vezet a csepeli telephelyen, összesen 130 ágy tartozik hozzá. Majd így folytatja: „a gyógyítás csapatjáték, melyben a beteg, az ápoló és az orvos a szereplők, és mindenre szükség van a siker érdekében. Végeredményben tehát az összetartás, egymás segítése és tisztelete határozza meg, hogy egy adott osztály mennyire eredményes.” – magyarázza lelkesen Kovács doktornő, aki kollegáinak azt tanítja, mindig úgy kell viselkedni a betegekkel, ahogy azt mi is elvárnánk hasonló helyzetben. Szerinte a jól működő orvos-beteg kapcsolatokhoz elengedhetetlen az őszinteség, valamint nagyon fontos a név és arcmemória. – „Kiszolgáltatott helyzetben különösen jól esik, és nagyobb biztonságérzetet is ad a pácienseknek, ha emlékeznek rá, tudják ki ő és mi baja.”

„Mindig meghatódok, ha pozitív visszajelzést kapok” – mondja az osztályvezető főorvos, miközben Steiner Jánosné levelét olvasgatja. – „Nagyon örülök, hogy ennyire meg van elégedve mind az orvosok, mind az ápolók munkájával, már csak azért is, hiszen visszatérő betegünk, akit többféle panaszsal is kezeltünk. Számunkra nagyon fontos, hogy a páciensek elégedetten, megnyugodva hagyják el a kórházat, hiszen az ő véleményük a leghitelesebb, a legjobb 'reklám', ennek alapján keresnek meg minket mások is, akik kezelésre szorulnak.”

A főorvos asszony szerint az is szükséges a megfelelő kapcsolatok kiépítéséhez, hogy egy rehabilitációt végző orvos ismerje azokat a kiegészítő terápiákat, amelyekkel a betegek a kórház falain kívül találkoznak, és sokszor alkalmazzák is őket. Ennek érdekében dr. Kovács Matild az elmúlt évek során számos komplementer gyógymódot ismert és tanult meg, melyek nagyban segítik a mindennapi

betegellátásban. Természetesen azon új gyógymódokat, melyek tudományosan is megalapozottak, és elérhetőek az Intézmény számára, szívesen alkalmazza. Elmondása szerint azonban gyakran előfordul, hogy ezeket a lehetőségeket nem minden esetben használják megfelelően, s ebből származik a baj. Ilyenkor különösen fontos a kommunikáció, a gyógyulást az segíti elő, ha a páciensek őszintén elmondják, mi történt pontosan, milyen táplálék-kiegészítőt, vagy alternatív kezelést vettek igénybe, hiszen még a homeopátiás gyógyszereket sem érdemes szakmai felügyelet nélkül szedni. Az orvosi kivizsgálás és ellátás ugyanis nem váltható ki, nem pótolható különböző szerekkel. Természetesen a mozgásszervi megbetegedések ellátásában vannak olyan esetek, amikor az adott szakterület ismerője valóban tud segíteni, ilyen lehet például egy jó és tisztességes gyógymasszőr, csontkovács. „Az elmúlt évtizedben számos új kezelési mód terjedt el az emberek között, különösen a fájdalommal járó mozgásszervi megbetegedéseknél. Jó megismerni, megérteni ezeket. Természetesen nem helyettesíthetik az orvosi ellátást, de bizonyos esetekben kiegészítő gyógymódként érdemes használni őket, a felépülés érdekében mindig a komplex ellátásra kell törekedni” – fogalmaz a doktornő.

A rehabilitációs osztályon még a legkisebb eredmény is számít, melyek között nem lehet és szabad különbséget tenni. Ugyanakkora siker, mikor a Balatonba ugrott fejes után teljesen lebénult, frissen érettségizett fiú újra önálló életet kezd el élni és beiratkozik az egyetemre, mint mikor egy idős hölgy ismét el tudja látni saját magát. „Elutasítom a kivételező világot, számomra az ellátás során minden beteg nemtől, kortól függetlenül egyforma, mindig a segítségnyújtásra, és a szakmai elvek betartására törekszem.” – árulja el végül a gyógyító életfilozófiát dr. Kovács Matild főorvos.

Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézet

Főigazgatójának

Budapest

Köves u. 1

1204

Tiszelt Főigazgató úr!

S. Jánosné
alatti lakó, szeretnék köszönetet mondani a kórház Csepeli telephely I. rehabilitációs osztályán dolgozó orvosoknak, ápolóknak, gyógyterápiásoknak, terapeutáknak és pszichológusnak, az osztály összes dolgozójának.

50 éves csepeli beteg vagyok, a folyamatos szédülések, fejfájások, a járásbizonytalanság és mozgásszervi problémák miatt kerültem az Önök intézetbe.

Korábban a XII. kerület – az azóta már bezárt – Nyéki (Új) kórházban kezelték. Dr. Gaál Levente háziorvosom javasolta a rehabilitációs kórházba kezelet. A bekerülésemet követően, a beutaló alapján Dr. Kovács Matild osztályvezető főorvos teljes közreműködését alaposan átnézte és megvizsgálta.

A kezeléseim során infúziót kaptam, mágneses és ultrahangos, valamint gyógytornai kezeléseket részesültem. Az állapotom a bent eltöltött idő alatt, érzésem szerint mindig javult. A rehabilitációs kezeléseim jóhatásra ideiglenesen, a sajátaim elviselhetőbbé, mozgásem könnyenülvezetőbbé vált. A kórházban tartó kezeléseim során a reményi és a gyógyulás (javulás) lehetőségét, az orvosok, a nővérkék és a szakdolgozók magatartásukkal, hozzáállásukkal, beszélgetéseikkel a betegemben fenntartják. Nekem nagyon fontos, hogy az utóéleteimnek van értelme és hogy a rehabilitációk, - még ha csak időlegesen is - eredményes legyenek.

Az osztály főorvosa Dr. Kovács Matild és Mária Zsuzsanna főorvosok velem mindig emberileg és szívesen bírnak, sokat segítettek és segítenek állapotom javításában. A kezeléseim, az esetleges egészségügyi változásokról mindig becsatlakoztatnak.

A kezeléseket „sajnos” legalább félévvenként ismételnem kell, ezért nagy szükségem van a kórház dolgozóinak tisztességes munkájára és együttműködésére is, amit mindig megkapok.

A nővérek és a szakdolgozók magas fokú szakmai munkát végeznek, példamutató türelmessel segítenek - megértéssel szemben - az én és a többi beteg idős ember gyógyulásában, rehabilitációjában az életünk elviselhetőbbé tételében is. Az ott szerzett tapasztalataim szerint a nővérek sokszor emberfeletti erőfeszítésekkel és hivatásudattal végzik a mindennapos fáradságos munkájukat.

A kórház területén rendszeres és sokaságos, elmozgatható rend és tisztaság van, melyre oda is figyelnek.

Köszönetem a saját és a betegársaim nevében is veitök való törődéséért az emberiség hozzáméért.

Budapest, 2013. május 21.

Tisztelettel: S. Jánosné

ÁLMOK ÖRZŐI

BEMUTAKOZIK A NEONATOLÓGIAI INTENZÍV CENTRUM ÉS ÚJSZÜLÖTT RÉSZLEG

Zárt fehér ajtó, makulátlan tisztaság, csend. A legkisebbek világa a Dél-pesti Kórházban, ahol dr. Csáthy László főorvos vezetésével évi 2200 újszülöttet látnak el, közülük körülbelül kétszázan a vártnál korábban jönnek a világra.

1980-ban, a Dél-pesti Kórház megnyitásakor a XX. kerületi Vas Gereben utcai Gyermek-kórház utódjaként jött létre a Csecsemő- és Gyermekosztály. Az első években a Szülészeti Osztályon évi 3000 szülés zajlott, így nagy szükség volt a megfelelő ellátás biztosítására. Szerencsére az újonnan megnyílt koraszülött-újszülött részleg Budapesten az egyik legmodernebbnek számított. A kezdeti kitüntetett figyelmet a kórház minden bizonnyal a koraszülések magas számának köszönhette, amely annak idején a csecsemőhalandóság jelentős részét okozta. Aztán a 90-es évekig nem sok minden történt. Az egykori vezetőségnek nem volt szívügye ez a terület, ezért fokozatosan kimaradt a fejlesztésekből. Az osztály megtűrt, de nem támogatott része lett a Dél-pestinek,

míg végül 1995-ben a gyermekosztály megszűnt, az ellátási területet a Heim Pál Kórház vette át. Az Újszülött Részleg megmaradása pedig gyakorlatilag egy hajszálon múlt, csökkentett ágyszámmal, kevesebb terápiás lehetőséggel, alacsonyabb progresszivitási szinten működhetett csak tovább.

Vágyak és lehetőségek

interjú dr. Csáthy László osztályvezető főorvossal

„Cum laude” minősítéssel végezte az egyetemet, harminchárom éve van a pályán. Frissdiplomásként került Debrecenbe, ahol 25 évet töltött, majd egy kecskeméti kitérő után újra visszatért szülővárosába, Budapestre, itt 2009 óta irányítja a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház

volt számomra dr. Kun Erzsébettel dolgozni, 1995-ös nyugdíjazásakor tőle vehettem át az osztály vezetését, ami nagyon megtisztelő volt, ugyanakkor az ezt követő három év volt talán a legnehezebb az osztály életében. Minden orvos elment, ketten maradtunk csak Al Khaliia doktorral. Nekem évi 120 ügyeleti napom volt, ami azt jelenti, hogy minden harmadik nap ügyeltem. Aztán szép lassan újra többen lettünk, kialakult egy összeforrott, jó csapat, a nővér gárda pedig a legnehezebb időkben is kitartott. Fontos számomra a rezidensekkel végzett munka is, hiszen a szaktudás mellett egyfajta hozzáállást, szemléletet is tovább tudok adni, ami reményeim szerint kísérik őket a nehéz helyzetekben.

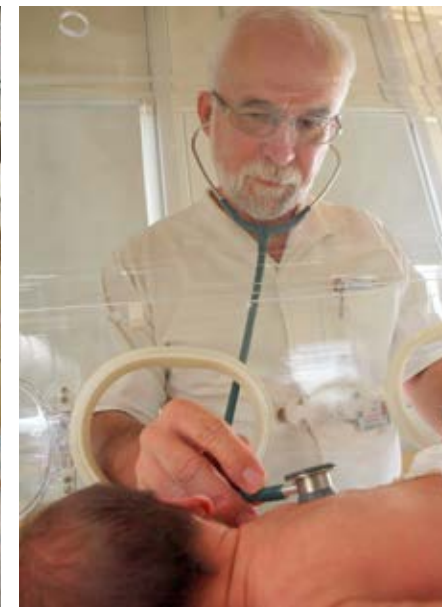
és Rendelőintézet Neonatológiai Intenzív Centrumát és Újszülött Részlegét. Az orvostudomány kandidátusa, címzetes egyetemi docens, az Angol Gyermekorvosok Társaságának tagja, az Amerikai Magyar Orvostársaság vezetője. Eddig több mint 50 cikke jelent meg.

Azt gondolnám, hogy az újszülött gyógyászat inkább egy nőies ága az orvostudománynak. Miért ezt a szakmát választotta?

Természetesen a legtöbb időt a nővérek töltik a kicsikkel, a szülők az Ő munkájukon át látják az osztályt és az itt folyó munkát. Szakmai tevékenységükön túl igyekeznek személyes kapcsolatot is kialakítani az édesanyákkal, sokszor jelentős türelmet igénylő beszélgetésekkel próbálják félelmeiket, szorongásait mérsékelni, megérteni. Biztos vagyok benne, hogy munkájuk több elismerést érdemelne. De visszatérve az eredeti kérdéshez: hiszem, hogy vágyainkat a lehetőségek is befolyásolják. Hatodévesen gyermeksebész szerettem volna lenni, ezért gyermekosztályon és sebészetben is vállaltam ügyeletet. A végzés évében azonban csak egy gyermeksebész helyet hirdettek, azt pedig nem én kaptam. Gyermekosztályon kezdtem el dolgozni, megtetszett, végül neonatológiából szereztem meg második szakvizsgámat. A sebészet tehát ábránd maradt, hacsak nem számítjuk azokat a nyarakat, amikor a Balatonon dolgoztam üdülőorvosként, ahol a rendelési időn belül mindent és mindenkét el kellett látni, itt bőven volt lehetőség kis sebészeti beavatkozásokra.

A debreceni évek alatt a kórház Tudományos Tanácsának, valamint Kutatásügyi Bizottságának elnöki posztját is betöltötte, illetve jelentős szerepet vállalt a medikusok oktatásában. Hogy tekint vissza erre az időszakra?

A Kenézy Gyula Kórház, a Debreceni Egyetem Oktatókórházaként a medikusok képzésének

fontos helyszíne volt, természetes tehát, hogy intenzív kapcsolatom volt a hallgatókkal. Rendszeresen tartottunk gyakorlatokat, melyek során a legérdekesebb tapasztalatom az volt, hogy szinte minden csoportnak másként kellett az érdeklődését felkelteni, nem lehetett egy kaptafára ledarálni az anyagot. Ez izgalmas és inspiráló kihívást jelentett. Aztán minden évben meghirdettük a Fiala Kutatók Pályázatát, amelyre általában 20 pályamunka érkezett. Emlékszem, kezdetben még a „kékre színezett” diákat vetítették, majd az évek alatt sikerült egyre professzionálisabb informatikai hátteret – videóvetítőt, scannert, prezentációs programokat – biztosítani és azok használatát elterjeszteni. Tíz év alatt nagyon sokat fejlődtünk.

A tudományos életben is aktívan részt vesz...

Számomra nagyon fontos, hogy folyamatosan lépést tartsak a szakma fejlődésével. Ennek érdekében többször jártam ösztöndíjjal például Torontóban, Londonban, vagy Berlinben – ahol igyekeztem új tapasztalatokra szert tenni. Különösen érdekelt a koraszülött szállítás, amit külföldön jóval szervezettebb módon, országos szinten egységes rendszerben végeznek, irigylésre méltó odafigyeléssel és persze mondanom sem kell, költségvetési háttérrel.

Rengeteg kisgyermeket gyógyított meg. Volt, aki felnőtként megkereste Önt?

Igen, sőt előfordult, hogy az illető a gyermekét is hozta magával. A legváratlanabb mégis az volt, amikor az osztályomon dolgozó nővérről kiderült, hogy annak idején a betegem volt kislányként, meg is mutatta az általam aláírt zárójelentést. Erre mondta egy nyolcvanéves barátom: „A gyermekeiket hozzák magukkal? Ugyan már! Majd ha az onokáikkal jönnek kézen fogva...”

Ha jól tudom, szeret fotózni. Van kedvenc témája?

Leginkább a természet, a növények, a minket körülvevő világ érdekel. A fotózás mellett pedig a vitorlázás a másik nagy szenvedélyem, levegőben, vízben egyaránt, bár mostanában már csak ez utóbbit űzöm...

Vigyázó szemek

A Neonatológiai Intenzív Centrum jelenleg is II-es progresszivitási szinten működik, ami többek között azt jelenti, hogy tartós gépi lélegeztetésre nincs lehetőség, valamint csak a 32. hét után született és legalább 1500 grammos kicsiket láthatjuk el. [Azokat, akik ennél korábban, vagy kisebb súllyal jöttek a világra, a Peter Cserny Alapítvány mentőautóival szállítják tovább a legközelebbi NIC III-ba.] A koraszülöttek mellett itt látjuk el az érett, ugyanakkor betegségi tüneteket mutató, vagy megfigyelésre szoruló újszülötteket, valamint utókezelésre ide kerülnek a III. progresszivitási szintű ellátást már nem igénylő kis betegek is. Az osztályon végzett leggyakoribb ellátások: légzés- és keringéstámogatás, infúziós és antibiotikumok kezelése, de nélkülözhetetlen a gyógytornászok munkája is, akik aktívan részt vesznek a koraszülöttek megerősítésében, fejlődésük elősegítésében. Az ellátáshoz tartozik a műszeres hallásvizsgálat, a fejlődés-neurológiai vizsgálat, valamint a társszakmák képviselői által végzett szemészeti- és ultrahangos szűrővizsgálat is.

Az osztályon gyógyászati tevékenységet jelenleg 12 fő végez, ebből 3 szakorvos jelölt, 1 rezidens és 2 gyógytornász, de így is folyamatosan küzdenek az orvoshiánnyal. A nővérállomány állandónak mondható, a koraszülött intenzíven 20 ágyra 18 ápoló, míg az újszülött részen 35 ágyra 15 szakdolgozó jut. Az egyik legfontosabb eszköznek számít az inkubátorból néhány fölött már eljárt az idő, ezért folyamatosan töreksenek új készülékekre szert tenni. A korszerű műszerezettség érdekében kitartó, apró lépés-

sekkel haladnak előre, leginkább pályázati és alapítványi forrásokból igyekeznek új eszközöket beszerezni. A szobák kihasználtsága időszakfüggő, sok szülés esetén előfordul, hogy több részlegesen helyezik el a kismamákat, a cél, hogy mindig mindenkit el tudjanak látni. Jó hír, hogy a PIC-ben található 6 ágyas „mamaszálló” részt sikerült felújítani.

A 35 ágyas újszülött részleg teljes mértékben mama-baba barát módon, ún. rooming-in rendszerben működik. Az édesanyák akár éjszaka is maguk mellett tarthatják a kicsiket, igény szerint azonban bármikor letehetik őket az újszülött osztály kiságyaiba, csak a vizit és a fürdetés időszakára kérik a csecsemőket visszavinni. Szintén rendelkezésükre állnak ba-bahordó kiskocsik, amelyek nagy segítséget jelentenek a fáradt anyukáknak. Az újszülött osztályon minimum 72 órát kell eltölteni, ahol megfigyelik, és szükség esetén ellátják a babákat, csak ezt követően engedik haza őket. A benn tartózkodás ideje alatt a mamák megtanulják a fürdetést, a pelenkázást és a köldökkezelést is, így felkészülten hagyhatják el a kórházat.

TÓTH LÁSZLÓNÉ ÉVA

főnővér, koraszülött intenzív részleg

Gyakorlatilag az egész életemet itt töltöttem. 33 éve dolgozom az osztályon, minden területet megjártam, sok időt voltam ágy mellett. Szokták nekünk mondani: „de jó nektek, ti egész nap babáztok”, ami valóban így is van, mégis komoly kihívás, főleg egy kezdő nővér számára bekötni egy infúziót vagy vért venni egy csecsemőtől. A babák kiszolgáltatottak, nagy törődést igényelnek és látványos gyógyulásra képesek, ezért is szeretek velük dolgozni. Fontos az édesanyákra való odafigyelés is, hiszen nagyon nehéz nekik újszülött kicsinyüket az inkubátorban látni. Úgy érzem, az osztályon nagyon jó, családi légkör uralkodik, ami a csapatszellemen is meglátszik, de azt gondolom, ezt a munkát csak így lehet eredményesen végezni. Szerencsére számos pozitív visszajelzést kapunk a kismamáktól, akik a magas szintű szakmai munkát és a gondos odafigyelést szokták kiemelni a leggyakrabban.

DR. ÁRMAY ZSUZSANNA

főorvos, 1995 és 2009 között osztályvezető főorvos

Negyven éve vagyok ezen a pályán, eleinte gyermekosztályon dolgoztam és csak később kezdtem az intenzív ellátással foglalkozni. Ez idő alatt meghatározó élmény

BORCSIK ISTVÁNNÉ

az újszülött részleg főnővér-helyettese

Most szeptember elsején volt 32 éve, hogy itt dolgozom. Ezer szállal kötődöm a kórházhoz, fiatal lányként kerültem ide, és a gyermekeim is itt születtek. De nem csak e szép emlékek miatt ragaszkodom az újszülött osztályhoz. Rooming in-es nővérként segítségseget adhatok az édesanyáknak, hogy megtanulják a csecsemő körüli teendőket, így hazaérkezésük után már biztos kézzel tudják fürdetni, tisztába tenni, szoptatni gyermeküket. Bartha Mónika főnővérrel pedig minden második csütörtökön előzetes gyakorlati felkészítést tartunk várandósaink részére, ahol igyekszünk felkészíteni őket a szülésre. Szeretem a munkám, gyakorlatilag több időt töltök itt, mint otthon.

Az itt dolgozóknak nagyon fontos, hogy az intenzív osztályon fekvő gyermekek édesanyja ne egy teljesen steril, kórházi környezetben élje át élete talán legnehezebb napjait, ezért az osztályt közös erővel szépítgetik is. A falakon vidám mesefigurák és az eddigi, sikeres pályázatok oklevelei láthatóak. A koraszülött részen három darab kétágyas szoba áll az édesanyák rendelkezésére, melyek az elmúlt időszakban lettek újrafestve és felújítva, már csak a képek hiányoznak a falról. A színes mesefigurák a nővérek munkáját dicsérik, van, aki az ecsettel, de olyan is, aki a tollal bánik jól. Utóbbiak közé tartozik Gyalusné Judit csecsemő és gyermekápoló, 2 gyermek édesanyja, aki 15 év munka után így vall hivatásáról:

DR. BENDI VIKTÓRIA

szakorvos jelölt

Még az egyetem évek alatt önkéntesként dolgoztam egy gyermek házi-orvosi rendelőben, ott szerettem meg ezt a területet, így ezt követően a két éves rezidensképzést már a II. számú Gyermekgyógyászati Klinikán töltöttem. Mivel a szakorvosjelölti évek alatt több területen kell tapasztalatot

BARDÓCZ ILONA

védőnő

Kórházi védőnőként közreműködöm a várandós és gyermekágyas édesanyák megelőző egészségügyi ellátásában. Feladataim közé tartozik az ő felkészítésük az előttük álló teendőkre, az újszülött táplálására és gondozására, a hazabocsátást követő első napok megszervezésére. Minden nálunk szült anyukát felkeresek a gyermekágyas osztályon, amikor újszülöttjeikkel együtt vannak. Ilyenkor elbeszélgetek velük, megfigyelem az anya és gyermeke közötti kapcsolatot a táplálás, a szoptatás és a gondozás közben, és ezek alapján igyekszem minden felmerülő kérdésre válaszolni, ha kell, segíteni, tanácsot adni. A szoptatásra való felkészülést segítem a havonta szervezett szülésfelkészítő

CSAK EGY MOSOLY...

Nap mint nap átélem köztük azt a csodát, munkám során kapott, csecsemők háláját.

Mesélhetek róla... bár roppant egyszerű mind az mi történhet, csak így törvényszerű.

Mindig a legkisebbnek van a legnagyobb szája. Nézze meg az ember, hogy így kitalálja és tüstént világgá kiáltja:

szerezni, külön előnyt jelentett számomra, hogy a Dél-pesti Kórház Neonatológiai Intenzív Centrum és Újszülött Részlegére kerültem, ahol jó hangulat és segítőkész csapat fogadott. A Peter Cserny Alapítvány újszülött újraélesztési tanfolyama nagyfokú magabiztosságot adott a munkámhoz, pedig nem vagyok egy kifejezetten intenzív típus. Ennek, valamint a kollégák támogatásának köszönhetően teljes mértékben be tudtam kapcsolódni az osztály tevékenységébe, szakorvosi felügyelet mellett dolgoztam az osztályon és az ambulancián, részt vehettem a betegfelvételen, a viziteken és a koraszülöttek utógondozásában. Számomra a legnagyobb érzés, amikor egy kisgyermek meggyógyul.

tanfolyamokon is, amelyek nagyon népszerűek a várandósok körében. Közreműködöm a kórház és az alapellátás közötti együttműködés kialakításában, a szükségletnek megfelelő egészségügyi és gyermekvédelmi ellátás folyamatosságának biztosításában. Az újszülöttekről a születéskor és a kórházból történő távozáskor értesítést küldök a területi védőnőnek. A munkám talán legnehezebb része, hogy az itt született kisbabákat minden esetben rendezett körülmények várják odahaza. Sajnos vannak esetek, mikor olyan megrázó szociális problémákkal találkozom, amelyek megakadályozzák a gyermekek megfelelő otthoni gondozását. Nagyon nehéz szembesülni azzal a kérdéssel, hogy hazamehet-e a saját családjába a kicsi. Ilyenkor próbálok segíteni az alapvető feltételek megteremtésében, szükség esetén pedig egyeztetek a gyermekjóléti szolgálatokkal, vagy a gyámhivatalokkal. Fontos, hogy a tanácsimmal csak az irányt tudom megmutatni, a döntés mindig az anyáké. Az igazi elismerés, mikor az édesanyák egymást közt ajánlanak, mondván: hozzá menj, nekem is ő segített."

Hahó, felébredtem, adjatok már enni! Hogy, minél hamarabb haza tudjak menni.

Türelem? – még nincsen. Csak az ösztön harcol. Nem törődik azzal, hogyha megharagszol.

Csak ő fontos, nem más, dobj el mindent gyorsan. Kapd fel karjaidba, s öleld meg szorosan.

Most még nem érdeklé szép-e, avagy csúnya, egyre vágyik mindig, tele legyen gyomra.

Popsija ha rendbe, – már is jobb a kedve. Nyugalomba, csendbe, Pihen szenderegve.

Így lesz elégedett, majd megköszöni neked, hogy óhajait leszed és álmait őrized.

Nem jár érte vagyon, csak kis jutalom. Mosoly édes arcán, tejcsépp szája sarkán.

CSILLAG ISTVÁN:

A Semmelweis-koncepció egy előzménye a magyar orvosi irodalomban

(részlet)

Az évezredek át holtponton veszteglő sebészetet a Semmelweis-koncepció szabadította meg az egyik fő akadálytól. E koncepció elismerésének köszönhetjük, hogy a közel száz százalékos hasmúteti halálozás egy százaléka alá csökkent. Az aszepszis elterjedésével a sebész kése elérhette azokat a szerveket, amelyek addig nem voltak operálhatók, s olyan betegségeket gyógyíthatott, amelyekről még évekkel azelőtt álmodni sem lehetett.

A semmelweisi gondolat [1847] lényege a sebek aszeptikus megközelítése, tehát vizsgálat, beavatkozás előtt az orvos a kezét és műszereit tisztítsa meg. Semmelweisnek sejtelve sem volt a bakteriális fertőzésekről, de nem is lehetett, mert ezt a fogalmat csak Pasteur [1865] tisztázta. Véglegesen Koch bizonyította be, hogy minden fertőző betegséget baktérium okoz. A bizonyítás szükséges volt az aszepszis kérdés tisztázása szempontjából, mert hisz olyan nagy egyéniségek, mint Virchow vagy Billroth egyszerűen nem akarták elhinni a baktériumok kórokozó szerepét. Mindenki jól tudja azokból a nagy port felvert harcokból, amelyeket Semmelweis vívott ellenfeleivel, hogy az orvosok, sebészek, bábák mennyire közvetítői, okai voltak a fertőzéseknek. A „bemosakodás” távol állt a szülészektől, sebészektől és bábáktól, mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy Lister, az antiszeptikus felfedezője és apostola, még 1885-ben is szalonkabátban és kézmosás nélkül végezte műtéteit.

W. Brunn így ír erről:

„Körner titkos tanácsos úr még 1885-ben látta, amint Lister alig hogy elhagyta kocsiját, karbolsav bőszéges felhasználásával műtéteket végzett anélkül, hogy előzőleg, vagy közben megmosta volna a kezét”.

Lister az antiszeptikus sebkezelési eljárás legfontosabb mozzanatának a levegő fertőtlenítését tekintette és nem is említette a fertőzésnek azt a lehetőségét, amely a vizsgáló kézben, illetőleg a kéz által történő átvitelben rejlik.

Ezen előzmények után említésre méltó, hogy Semmelweis előtt volt egy magyar orvos is, aki már 1814-ben a következőket írja le:

„A Seb-Orvos különösen arra vigyázzon, hogy sebes kézzel valamely rothadt, vagy ragadvány sebez ne nyúljon; máskor-is mind magát megmossa, mind Borbély eszközeit megtisztítsa. Sértve lévő Testünkbe egyenesen szívattatik-be a' méreg. A' Seb-Orvos mind

maga, mind eszközei által elragaszt-hatja a' nyavalyát, ha ki nem tisztítja mind magát, mind eszközeit. Hány-szor nem történtek a' fetszkendezés miatt való veszedelmes torok-gyékok, kankók, 's vég-bél nyavalyák.

A' Bába magát tisztán tart-sa, sebes kézzel szülőhöz ne nyúljon. Minden szülés után etzettel, azután szappannal kezeit lemossa, ha pedig ragadvány nyavalyájú a' Szülő, friss olajjal, vajjal vagy zsírral kenje-meg kezeit a' szülés előtt, a' szülés után pedig hamus, lúgos, végre szappanos vízzel mossa le kezeit, és úgy menjen másik tiszta szülőhöz, ott-is lágy meleg korpás vízbe elébb kezeit megöblítvén.”¹ Tehát 33 évvel Semmelweis tanítása előtt és Oliver Wendell Holmes 1843-ban írt tanulmánya előtt 29 évvel Zsoldos János Veszprém vármegye „Első rendes orvosa” félreérthetetlenül leszögezi, hogy szülés után és szülés előtt a bábának lúgos, majd szappanos vízzel meg kell mosnia kezeit.

Zsoldos János tanításai után a mosdatlan, fertőző vizsgáló kéz miatt még közel fél évszázadon át százezrevel pusztultak el a szülőnők. A bécsi Allgemeines Krankenhaus-ban és más kórházakban számos vizsgálóbizottság nem tudott nyomára jönni a fertőzés okának, illetve a halálozásnak. A kézmosás egyszerű prevenciójára nem jöttek rá Semmelweis felépéséig.

[Forrás: mek.oszk.hu]

¹ Ezen sorok megjelentek: „Dietetika vagy Az Egészséget fenntartó, és a' Betegségtől tartóztató Rendszabások” című könyvben. Írta és kiadta Zsoldos János Orvos Doktor, több Tudós Társaságoknak Takja, Tekintetes Nemes Veszprém Vármegye' Első Rendes Orvosa, és Tábla-Bírája. Győrben, Üzvegy Streibig Jó'sefné betűivel, 1814.

² Az egészség' fenntartásáról való Rendszabások [Dietetica]. Az oskolák' számára készítette orvos doctor Zsöldos János. Versekbe foglalta A' Helv. Vallástételt tartó négy Főtiszt. Superintendenciák rendeléséből Fodor Gerson, a' Dunán innen levő F. T. Superintendencia Gen. Fő-Notáriusa, a' N. Kőrösi Ekklesia' egyik L. Pásztorja. S. Patakon. Nyomtatott Nádaskay András által, 1818.

Semmelweis-napi elismerések

Június 27-én Semmelweis-napi ünnepséget tartottak a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézet aulájában. A magyar egészségügy legnagyobb ünnepén nemcsak az anyák megmentőjének emléke előtt adóztak az intézmény dolgozói, de a kórház vezetősége számos elismerést és kinevezést is átadott az arra érdemeseknek. A rendezvényen Moravik Attila, Csepel alpolgármestere üdvözölte a résztvevőket, az ünnepi beszédet dr. Rózsa Csilla osztályvezető főorvos, a Szakmai Vezető Testület elnöke mondta. Az eseményen mások mellett részt vett Egresi Antal soroksári alpolgármester, és Losonczy Ottó nagyvállalkozó, Pesterzsébet díszpolgára.

DR. RALOVICH ZSOLT FŐIGAZGATÓ ÜNNEPI KÖSZÖNTŐJE

Esterházy Péter írta egy helyütt: „Az ünneptől főként azt várnánk, hogy legyen! Végre valami ne tőlünk függjön, ne a jókedvünknek, szerencsénknek, boldogságunknak legyen kiszolgáltatva, hanem legyen: mint a természet. Mint a napsütés. Mi meg ülnénk a kerti fehér karosszékekben, valaki talán még könnyen mellettünk, és arcunkat a fénybe tartjuk. Ez volna az ünnep – jön, amikor ideje van, harmónia és jószág nő a nyomában, és nemcsak jobbá változunk, de a másik jószágára is rálátunk.”

S bár a magyar egészségügy legnagyobb ünnepe mégiscsak dátumhoz kötött, s ebben az értelemben akkor is jön, ha éppen felhők úsznak az égen, kicsit önző módon mégis azt gondolom, hogy mindig ideje van, mert a szenvedést enyhíteni, embereket gyógyítani folyamatos ünnep, még akkor is, ha két beteg közt nincs mindig időnk arcunkat a fénybe tartani.

De meggyőződésem, hogy az Önök munkája nyomán harmónia és jószág nő, ha nem azonnal, akkor lehet, hogy csak napok, hetek, hónapok vagy évek múlva, de Semmelweis Ignác példájából okulva tudjuk, hogy amit teszünk, annak gyümölcse előbb utóbb beérik,

még akkor is, ha a kortársi hétköznapokban kevesebb az elismerés, mint azt jogosnak éreznénk.

Gondolom, mindannyian tisztában vannak vele, hogy ebben az évben, rajtunk kívülről okok miatt, nem áll módunkban olyan mértékben megjutalmazni az arra érdemeseket, mint azt tenni szeretnénk volna. Mégis arra kérem Önöket, fogadják olyan jó szívet elismerésünket, mint amilyen őszintén mi adjuk. Az Önök kitartó és fáradhatatlan munkája nélkül ugyanis nem működik a kórház, és nincs olyan jövőkép sem, ami megvalósítható lenne. Az Önök hivatása tölti meg tartalommal ezt az épületet, és ad értelmet a mi munkánknak is.

Ennek tudatában ne feledkezzünk el azokról a munkatársainkról se, akik most nincsenek közöttünk, akik talán éppen ebben a pillanatban hajolnak a műtőasztal fölé, bekötnek egy infúziót, világra segítenek egy kisbabát, tisztára mossák a szennyeset, vagy enni adnak a betegeinknek.

A Dél-pesti Kórház vezetősége nevében is köszönöm, hogy Önökkel dolgozhatom!”

DICSÉRETEK

Főigazgatói dicséretben részesült:

dr. Czumbel Norbert
dr. Csáthy László Miklós
Király István
Küzmös Mihályné
dr. Matolcsi Judit
Pék Antalné
dr. Rózsa Csilla
Szabó Gusztáv
Szászné Bundy Erzsébet

Orvosigazgatói dicséretben részesült:

dr. Bohár László
dr. Edelmayer Mária
dr. Hartman Gábor
dr. Kabay Réka
dr. Khouri Hassan
dr. Kruppai Ferenc
dr. Szelepcsényi Ádám

Ápolási igazgatói dicséretben részesült:

Bagdán Ágnes
Csura Béláné
Horváthné Seres Anna
Jáger Tiborné
Molnárné Buzás Zsuzsanna
Nagy Bernadett

CÍMADOMÁNYOZÁSOK

Nagy Imréné
Óvádi Józsefné
dr. Pótiné Vincze Jolán
Szelényi Attiláné
Tornai Zoltánné
Vidovics Jánosné

Gazdasági igazgatói dicséretben részesült:
dr. Dohányosné Tenkes Erzsébet
Kas László
Kondrátné Agárdi Katalin

KINEVEZÉSEK

Adjunktusi kinevezést kapott:
dr. Albert Katalin Klára
dr. Balogh Zita
dr. Balsay Katalin
dr. Fecser Emese
dr. Kása Krisztián
dr. Koós Attila
dr. Lukász Péter
dr. Tóth Mariann
dr. Valastyán Rita
dr. Vasadi Zsuzsanna
dr. Vaszilko Éva

Főorvosi kinevezést kapott:
dr. Faust Klára

CÍMADOMÁNYOZÁSOK

Munkatársi kinevezést kapott:
Dattlerné Horváth Anna

Tanácsosi kinevezést kapott:
dr. Ármay Zsuzsanna
Csabai Blanka
dr. Molnár Béla
Sarudi Katalin
Szabó Lászlóné
Veressné Garajszki Julianna
Viziné Molnár Anna

KÖZALKALMAZOTTI ELŐMENETEL

Füstös Anikó
Jantászné Kovács Ágnes
Karnaufné Horváth Edit
Kiss Csabáné
Lángné Csima Judit
Meichl Andrea
Mészáros Etelka
Papp Bálintné
Putnoki Árpádné
Szabados Rozália Ildikó
Tóthné Kerék Gyöngyi
Vásárhelyi Krisztina
Vincze Eszter

ÚJ MŰSZEREK A DÉL-PESTIBEN

Az elmúlt hónapokban több, nagy értékű orvosi berendezést vehettek birtokba a kórház dolgozói, amelyek remélhetőleg jóval megkönnyítik munkájukat, valamint hozzájárulnak betegeink minél pontosabb diagnosztizálásához, és a műtėti beavatkozások utáni gyors felépülésükhöz.

Az utóbbi fél évben, összesen kb. 70 millió forint értékben beszerzett orvosi műszerek közül a Központi Laboratóriumba egy magyar cég által fejlesztett, világszerte használt, integrált vizeletvizsgáló automata érkezett. A berendezés kis mintamennyiségből, kevesebb munkaerőt igényelve, minden esetben mikroszkópos képet készít, amely digitalizálva, a pontosabb diagnózis érdekében további elemzésre is alkalmas, valamint oktatási és tudományos célra is felhasználható.

Szintén fontos diagnosztikai eszköz a most működésbe állított mobil DSA. A digitális substrakciós angiográfia egy érfejtési eljárás, amikor vénás kontrasztanyagot adnak be, majd számítógépen rekonstruálják az erek állapotát. A felsőkategóriás, mobil C-íves berendezés ezen vizsgálatok elvégzését teszi lehetővé műtői környezetben. A nagy teljesítményű és széles látómezejű DSA jól használható az érsebészet, vagy éppen a gasztroenterológia területén. A műszer képes az átvilágítás alatt készült képek sorozatként történő eltárolására és visszajátszására, ún. csökkentett dózisu sorozat felvételezésére, illetve az elkészített képek azonnal feldolgozhatóak, vagy a központi archívumba küldve leletezhetővé válnak.

A jóindulatú prosztata megnagyobbodás [BPH] korszerű kezelését teszi lehetővé az a lézertechnológiával működő modern berendezés, amely nemrégiben érkezett az Urológiai Osztályra. Az újonnan szabadalmaztatott lézerszállal végzett beavatkozás egyedülálló minimál invazív eljárást tesz lehetővé, aminek során a húgycső körüli káros szövetzaporulatot úgy távolítják el, hogy a lézersugár nem károsítja a húgyhólyagot, illetve a környező szöveteket. Ennek köszönhetően a műtét gyorsan elvégezhető, a beteg számára minimális diszkomfort érzéssel jár, gyors felépülést biztosít, és a lehetséges mellékhatások is a minimálisra csökkennek.

A merev endoszkópek világszerte jól ismertek a sebészet, a nőgyógyászat, az urológia, az ortopédia, vagy éppen a fül-orr-gégészet minimál invazív műtétes beavatkozásaiban. A nyáron megvásárolt laparoszkópos torony mostantól ezeken a területeken is segíti a Dél-pesti orvosainak munkáját. A rendkívül sokoldalú és könnyen kezelhető korszerű műszer, a kiváló HD képminőséget kombinálja a maximális betegbiztonsággal és a legmagasabb komfortérzettel.

Vidám búcsú

Főzőversenyyel egybekötött családi nap keretében búcsúztatta a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézet kollektívája nyugdíjba vonuló munkatársait 2013. június 22-én, szombaton. A rendhagyó esemény a Független Egészségügyi Szakszervezet JAHNFESZ alapszervezetének kezdeményezéseként indult útjára, s mivel nagy sikert aratott a résztvevők körében, a szervezők már a jövő évi folytatást tervezik.

Az egész napos program - amelyre közel kétszázan voltak kíváncsiak - 9 órakor kezdődött, a lelkes szakácsok kedvét pedig még a reggeli zivatar sem vette el. A főzőversenyre 15 csapat nevezett, akik szabadon dönthettek arról, mit főznek, így készült itt gulyásleves, tarhonya, káposzta és pörkölt egyaránt. A tűzfát a kórház biztosította, krumplit és hagymát a helyi zöldségestől kaptak a résztvevők, míg a padokat és asztalokat a Soroksári Önkormányzat szállította a kórház kertjébe. Nem kis feladat hárult a soroksári tűzoltókra sem, akik a tűzrakó helyek felügyelete mellett szirénával indították és zárták a versenyt, valamint zsúrizték az elkészült ételeket.

Miközben a csapatok szorgoskodtak, a Dél-pesti Kórház Jafkó Tánccsoportja szórakoztatta az egybegyűlteket, majd dr. Ralovich Zsolt főigazgató üdvözölte a megjelent nyugdíjas kollégákat: „Az első szó a köszönet. Köszönet Önöknek mindazért,

amit végeztek hittel, kitartással az itt töltött hosszú évek során. Köszönet áldozatos munkájukért, hűségükért, a fiatalabb kollégáknak átadott tudásukért, egyszóval azért, hogy együtt dolgozhattunk Önökkel. 'A fiatalság az egoizmussal ér véget, az öregség a másokért élt élettel kezdődik.' - írja Hermann Hesse. Akik a Dél-pesti Kórházból mennek nyugdíjba, azok koruktól függetlenül, már régóta másokért élnek. Nap, mint nap azért jötték be a munkahelyükre, hogy az esetekben segítsenek, hogy betegeket ápoljanak és gyógyítsanak, vagy, hogy az ehhez szükséges feltételeket megteremtsék. Köszönjük!” - hangzottak a főigazgató szavai, majd a szakszervezet vezetőivel, Torda Máriával és Fabók Ferencnével közösen átadták az emléklapokat, valamint a JAHNFESZ búcsúajándékát. Az ünnepi pillanatokat dr. Mező Róbert szavalata zárta.

A búcsúztató után Nádas György műsora következett, de természetesen a csa-

ladosok sem unatkoztak, a gyermekeket aszfaltkréta-verseny, ugrólóvár, arcfestés, kézműves foglalkozás várta. Eközben a bográcsok felmelegedtek, és ínycsiklandozó illatok kezdtek terjengeni a levegőben. Délután 2-kor hangos szirénaszó jelezte a főzőverseny végét. Az első helyezett az Informatikai Osztály pásztortarhonyája lett, a második díjat a Rehabilitációs Osztály, míg a harmadikat a Kardiológia kapta. A szakszervezetnek köszönhetően azok sem maradtak éhen, akik nem tartoztak semelyik csapathoz, sátrukban pogácsa, üdítő, kávé és bográcsban készült gulyásleves várta a vendégeket.

A főzőversenyre készült vándorkupát tehát idén az informatikusok vihették haza, kíváncsian várjuk, jövőre lesz-e kihívójuk!

[A rendezvényt támogatta a K&H Gyógyvarrás, a Lapker Zrt., a Lipóti Pékség, a RAM Colosseum, és a Tesco Magyarország]

Szlopóczy

Nyugdíjba vonulásuk alkalmából jó egészséget és még sok boldog, gondtalan, tevékeny évet kíván a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézet vezetősége és minden munkatársa, valamint a JAHN-FESZ alapszervezet!

Ballai István
Bencsik Éva
Béres Lászlóné
Bodollai Lászlóné
dr. Bohár László
Budai Béláné
Dobrocsi János Mátásné
Döme Zoltánné
Drexler Ferenc
dr. Ecsedy Gábor
Erdei Lajos Lászlóné
Ébermann Károly Lászlóné
Fabó Imréné
Fehér Dezsóné
Fekete Éva Ibolya
Fodor József
Fuferenda Józsefné
Garamvölgyiné Révész Éva
Margit
Gazdag János Gáborné

Gribek Tiborné
Hargitai Gáborné
Harmat Sándorné
Hegedűs Sándor
Hernádi Andrásné
Jász Sándorné
Kassa Istvánné
Kindert Györgyné
Kis Károlyné
Koncz Miklós Istvánné
Kóródy Istvánné
Kovács Emilné
Kovács Ignác Sándorné
Kovács Lászlóné
Kovácsné Tóth Ágnes
dr. Kóvári Edit
Kubik Illésné
Kun Lajosné
dr. Lontai Péter
dr. Lovász Sándor
Lőrincz Sándorné
Mikó Sándorné
Milosné Horváth Erzsébet
Nagy Imréné
Nagy Lajosné
Nagy Lászlóné 2
Németh Lászlóné
Novoszácki Mária
Nyirati Józsefné

Oláh Elemérné
Pataki Ernőné
Pál Sándorné
dr. Pető Imre Iván
Pethő Gézané
Pék Antalné
Plávanszky Jánosné
Pribek Andrásné
Rostás Istvánné
Rusz Gáborné
Sebők Károlyné
Sipos Gyuláné
Sipos Julianna
Szamosvölgyi Ilona
Szekosán Károlyné
Szentgally Zoltánné
Szilák László
Szlama Károlyné
Szűcsné Milojev Mária
Tárnoky Zsuzsanna
Terebesi Zoltánné
Török Gézané
Tóssér Ágnes Mária
Ullmanné Haratik Mária
Varju Sándor
Vághy Józsefné
Vámos Sándorné
dr. Virágos Péterné
Visnyei Kálmánné

FELÚJÍTJÁK AZ ADY SZAKRENDELŐT

A Dél-pesti Kórház és Pesterzsébet Önkormányzatának összefogásával két év alatt megújul az Ady Endre utcai Szakrendelő. Dr. Ralovich Zsolt főigazgató még tavasszal kereste meg a XX. kerületi városvezetést a felújítására vonatkozó koncepcióval. A képviselőtestület pedig 2013. május 30-án úgy döntött, idén nyolc, míg jövőre hétmillió forinttal támogatja a munkálatokat, melyekre két év alatt, több szakaszban kerül sor.

Hegedűsné Csorba Anikó, a szakrendelők vezetéséért felelős ápolási igazgató-helyettes tájékoztatása szerint a felújítás már elkezdődött, elsőként az ortopédián. A rendelőben kivettek egy válaszfalat, így a kibővült, az ÁNTSZ előírásainak is megfelelő tágas helyiségben most már jóval komfortosabb körülmények között folyik a gyógyító munka. A vizsgálat, az átépítést követően tisztasági festést is kapott.

„Az intézet az 1960-as évek óta nem volt felújítva, ezért különösen nagy öröm számunkra, hogy végre elkezdődött ez a folyamat. Akkoriban kisebb volt a betegforgalom, más géppálmánnyal, csekélyebb adminisztrációval dolgoztunk. Napjainkra a betegek száma és a papírmunka is jelentős mértékben növekedett, ráadásul új gépeket is kaptunk, ezért különösen időszerű az átépítés.” - nyilatkozta Hegedűsné Csorba Anikó. Az Ady Endre utcai Szakrendelő napi 1000-1200 beteg fogad, összesen 14 szakrendelésen. A felújítási munkák során a kórház vezetősége arra törekszik, hogy a betegforgalom zavartalanul működjön, a víz elzárásával járó munkákat például a rendelési időn túl, illetve hétvégén fogják elvégezni, szükség esetén pedig ideiglenesen átköltöztetik a szakrendeléseket.

Az ütemterv további fázisaiban strang cserék, az ultrahang szakrendelés-, a sebészet-, a fül-orr-gégész és az urológia kibővítése áll. Fontos cél a nyílászárók cseréje és a fűtés korszerűsítés is, ezzel az intézmény rezsielcsúszását csökkenthetik majd, továbbá van néhány helyiség, ahol nélkülözhetetlenül vált a klimatizáció. A Dél-pesti Kórház vezetőségének célja, hogy az Ady Endre utcai Szakrendelő a következő években egy modern, korszerű intézménnyé váljon, s a betegellátás minél komfortosabb körülmények között történjen.

J.SZ

EGÉSZSÉGNEVELÉS ÉS TÁRSADALMI ÖSSZEFOGÁS

EGÉSZSÉG EZREKNEK, MILLIÓK A KÓRHÁZNAK

A Richter Egészségváros a Richter Gedeon gyógyszercég saját kezdeményezése: egy ingyenes családi programsorozat, amely a hazai lakosság egészségtudatos gondolkodásának elmélyítését célozza, valamint tevéleg szerepvállalásra is ösztönöz egyben. Szűrővizsgálatokkal, egészségügyi tanácsadással, előadásokkal, fitnesz-, torna- és családi programokkal, színpadi műsorral buzdítja a fiatalokat, felnőtteket és időseket egyaránt az egészségükért való cselekvésre. Mindezt egy napon, egy helyen, „szórakozva-szűrve”, sőt egy játékonysági közösségi ügryhöz is kapcsolódva tehetik meg az érdeklődők: saját egészségükért tett cselekedeteik egyszerre szolgálják a helyi kórház fejlesztését a Richter erre a célra felajánlott adományá által.

Köztudott, mennyire fontos az egészségmegőrzés, a megelőzés, és mennyire meghatározó az egyén szerepe saját maga és környezete egészségi állapotának alakulásában. A statisztikák szerint az életmódbeli tényezők legalább 40%-ban befolyásolják az életkilátásokat. A Richter Egészségváros rendezvényeknek, az egészségprogramok iránti egyre növekvő igény mellett komoly létjogosultságot ad a hazai lakosság egészségi állapota, ami jelentősen elmarad attól, amit hazánk jelenlegi társadalmi-gazdasági fejlettségi szintje lehetővé tene. A rossz egészségi állapot számtalan további negatív hatása ismert, amelyek mind súlyos terhet rónak a családokra, a közösségekre, illetve jelentősek a társadalomra tovagyűrűző anyagi terhei is. Az egészséges életmódról azonban nem elegendő csak azt tudni, hogyan kellene élni,

Kedves Olvasóink!

Amennyiben kérdése van, akár a lapban megjelent témákkal, akár betegségekkel kapcsolatban, kérjük, küldje el szerkesztőségünk e-mail címére, a szerkesztoseg@pirulap.hu-ra.

Kérdéseiket továbbítjuk a Dél-pesti Kórház orvosainak, akik a Pirulap hasábjain, vagy személyesen válaszolnak Önöknek!

hanem az egészség megőrzéséért aktívan tenni is kell. A program arra próbálja rávenni az embereket, hogy tegyenek erőfeszítéseket, egy-egy lépést a megelőzés érdekében. Az egészség ne csak akkor váljék értéké, ha már betegségről beszélünk. Másik fontos preventív szempont a rendszeres szűrés és kontroll hozzáférhetővé tétele, ugyanis az ideje korán felismert betegségek jól kezelhetők.

Lélegeztető készülék és sürgősségi kocsik a Dél-pesti Kórháznak

Az ingyenes szűrővizsgálatokon résztvevők egyéni készítése egy játékonysági, közösségi ügryhöz kapcsolódik, mely szerint mindenki egyszerre tehet valamit önmaga egészségéért, valamint lakóhelye egészségügyének fejlesztéséért. A játék lényege, hogy minél aktívabban cselekszik valaki a saját egészségéért, vagyis minél több programelemen vesz részt, annál nagyobb mértékben járul hozzá a Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház és Rendelőintézet fejlesztéséhez is. A közösségi ügry érdekében a Richter 2.000.000 Ft alapadományt ajánl fel az intézmény Sürgősségi Osztálya számára, hordozható lélegeztető készülék és sürgősségi kocsi beszerzéséhez. Ezt az adományt minden résztvevő az elvégzett szűrővizsgálatok, meghallgatott előadások, tanácsadások, tornák után kapott pontokkal növelheti. Így mindenki jól jár: a sok ezer résztvevő egészsége sok millió forintot jelent a kórháznak.

Régóta halogatott szűrések, személyre szabott tanácsadás egy helyen

Az egész napos eseményen prosztata-, csontritkulás- és bőrgyógyászati szűrés, koleszterin- és vérnyomásmérést, asztmaszűrés végezhető el a rendezvényre látogatók. A szűrővizsgálatok mellett az egészségügyi tanácsadásokon csontritkulás, memóriazavar, Alzheimer-kór, depresszió és szorongásos zavarok, nőgyógyászati és kardiológiai témában felmerülő kérdésekre kaphatnak választ, de dietetikus és gyógytornász is rendelkezésre áll egész nap. Emellett óránként gyógytorna gyakorlatokat tanulhatnak és végezhetnek az érdeklődők, illetve elsősegélynyújtás bemutatón és oktatáson, patikai „Kérdezze gyógyszerészét!” tanácsadáson is részt vehetnek, melynek során a patikákban is népszerű testtömeg-index mérést is elvé-

gezteshetik az egészségükért és kórházukért minél többet tenni akarók.

Tartalmas szórakozás és családi programok – hírességek az egészségért

A Richter Egészségváros „védnöke” Rudolf Péter Kossuth-díjas színművész-rendező személyes példával biztat az egészséges életmódról, az egészségtudatos magatartásra. Keleti Andrea táncművész az egészséges táplálkozásról és az egészséges életmódról osztja meg tapasztalatait. Katus Attila aerobik világ- és Európa-bajnok gyakorlati útmutatót is ad: szórakoztató fitneszprogramra várja a fiatalokat és az idősebbeket egyaránt, a „vidám tornaóra” után pedig személyre szabott fitnesz- és életmódtanácsokkal segíti az érdeklődőket. Rácz Zsuzsa író, a Terézanyu könyvek szerzője előadásaival a női önbecsülést és a nők társadalmi elismertségének növelését célzó Richter Aranyanyu Díj történeteibe enged bepillantást, illetve a beszélgetések során a női lét tabutémáit feszegeti. A családi rendezvényt élő Class FM kívánságműsor színesíti Garami Gáborral, a legkisebbeket játszótérre és bábszínházra várja. A rendezvény háziasszonya Jaksity Kata műsorvezető.

30 helyszín, 75 ezer résztvevő

A Richter Egészségváros Program sorozat keretében eddig 30 helyszínen, a Richter alap felajánlását 75 ezer résztvevő összesen 65 millió forinttal egészítette ki pusztán azzal, hogy részt vett az egészségügyi szűrővizsgálatokon, előadásokon vagy tanácsadásokon, így a 30 kórház összesen 125 millió forint támogatást kapott a gyógyszergyártótól a helyi lakosság saját egészsége érdekében tett lépéseinek eredményeképpen. Ez idő alatt 54 ezer szűrés végeztek el a szakemberek, amelyből 13 ezer esetben figyelmeztető értékeket mértek. A kiszűrt betegek a további teendőkről azonnali tanácsadás keretében értesültek. Nagyon sok esetben olyanok is felkeresték a rendezvényt, akik még életükben sosem jártak szűrésen.

A Richter Egészségváros szűrővizsgálatait a Dél-pesti Kórház orvosai és ápolói végzik, akik mindenkit sok szeretettel várnak 2013. szeptember 21-én, Pesterzsébeten, a Kossuth Lajos utcában.

x

JAHN FERENC
DÉL-PESTI
KÓRHÁZ

AZ ÖN EGÉSZSÉGE A MI HIVATÁSUNK

- Jahn Ferenc Dél-pesti Kórház
Közhasznú Alapítvány
- Adószám: 18014871-1-13

- Felajánlása lehetővé teszi, hogy betegeink ellátásához minél korszerűbb műszereket vásárolhassunk, az elavult technikai eszközöket újakra cseréljük, illetve új gyógyító eljárásokat és ellátási formákat vezessünk be. Támogatását köszönjük!

A KÓRHÁZ VEZETŐI

Főigazgató
Dr. Ralovich Zsolt
(06) 1 289 6395

Gazdasági igazgató
Szabó Krisztina
(06) 1 289 6265

Orvosigazgató
Dr. Dobosi Zsolt
(06) 1 289 6270

mb. Ápolási igazgató
Molnár Beatrix
(06) 1 289 6301

Igazgatási, jogi és minőségügyi
főigazgató-helyettes
Dr. Török Árpád
(06) 1 289 6423

KÖZPONTI TELEPHELY

1204 Budapest, Köves u. 1.
(06) 1 289 6200

OSZTÁLYOK

**ANESZTEZIOLOGIAI ÉS INTENZÍV
BETEGELLÁTÓ OSZTÁLY**
(06) 1 289 6426
Osztályvezető főorvos
Dr. Hoffmann Csaba

**KARDIOLÓGIAI ÉS ANGIOLÓGIAI
BELGYÓGYÁSZATI OSZTÁLY**
(06) 1 289 6274
Osztályvezető főorvos
Dr. Vándor László

**III. BELGYÓGYÁSZATI,
DIABETOLÓGIAI, IMMUNOLÓGIAI ÉS
ANYAGCSERE OSZTÁLY**
(06) 1 289 6477
mb. Osztályvezető főorvos
Dr. Takács József

FÜL-ORR-GÉGÉSZETI OSZTÁLY
(06) 1 289 6200/1514
Osztályvezető főorvos
Dr. Csákó László

**GASZTROENTEROLÓGIAI-
BELGYÓGYÁSZATI OSZTÁLY,
GASZTROENTEROLÓGIAI
REHABILITÁCIÓS OSZTÁLY,
KÖZPONTI KRÓNIKUS OSZTÁLY**
(06) 1 289 6282
Osztályvezető főorvos
Dr. Fuszek Péter

**NEONATOLÓGIAI INTENZÍV
CENTRUM ÉS ÚJSZÜLÖTT RÉSZLEG**
(06) 1 289 6224
Osztályvezető főorvos
Dr. Csáthy László

NEUROLÓGIAI OSZTÁLY
(06) 1 289 6211
Osztályvezető főorvos
Dr. Rózsa Csilla

**I. PSZICHIÁTRIAI ÉS PSZICHIÁTRIAI
REHABILITÁCIÓS OSZTÁLY**
(06) 1 289 6435
Osztályvezető főorvos
Dr. Szekeres György

**II. PSZICHIÁTRIAI ADDIKTOLÓGIAI
REHABILITÁCIÓS OSZTÁLY**
(06) 1 289 6481
Osztályvezető főorvos
Dr. Molnár Bence

**III. PSZICHIÁTRIAI REHABILITÁCIÓS
OSZTÁLY**
(06) 1 289 6441
mb. Osztályvezető főorvos
Dr. Linka Emese

PATHOLÓGIAI OSZTÁLY
(06) 1 289 6389
mb. Osztályvezető főorvos
Dr. Schönleber Julianna

RADIOLÓGIAI OSZTÁLY
(06) 1 289 6346
Osztályvezető főorvos
Dr. Bohák Ágnes

**IZOTÓPDIAGNOSZTIKAI ÉS
TERÁPIÁS RÉSZLEG**
(06) 1 289 6358
Részlegvezető főorvos
Dr. Sárközi Ágnes

SEBÉSZETI OSZTÁLY
(06) 1 289 6399
mb. Osztályvezető főorvos
Dr. Szabó József

**SÜRGŐSSÉGI BETEGELLÁTÓ
OSZTÁLY**
(06) 1 289 6367
mb. Osztályvezető főorvos
Dr. Balla Rozália

SZEMÉSZETI OSZTÁLY
(06) 1 289 6231
Osztályvezető főorvos
Dr. Cibere Katalin

**SZÜLÉSZETI-NŐGYÓGYÁSZATI
OSZTÁLY**
(06) 1 289 6323
mb. Osztályvezető főorvos
Dr. Belics Zorán

UROLOGIAI OSZTÁLY
(06) 1 289 6463
Osztályvezető főorvos
Prof. Dr. Tenke Péter

KÖZPONTI LABORÁTORIUM
(06) 1 289 6318
Laboratórium vezetője
Dr. Kramer Judit

**TÜDŐGONDOZÓ ÉS ERNYŐSZŰRŐ
ÁLLOMÁS**
(06) 1 289 6200/1449
Gondozóvezető főorvos
Dr. Hangonyi Csilla

CSEPELI TELEPHELY

1211 Budapest, Déli u. 11.
(06) 1 278 2060

Dr. Mező Róbert
csepeli telephely vezetéséért
felelős orvosigazgató-
helyettes

OSZTÁLYOK

**I. KRÓNIKUS BELGYÓGYÁSZATI ÉS
BELGYÓGYÁSZATI REHABILITÁCIÓS
OSZTÁLY**
(06) 1 278 2060/3212
Osztályvezető főorvos
Dr. Kovács Matild

**II. KRÓNIKUS BELGYÓGYÁSZATI
OSZTÁLY**
(06) 1 278 2060/3171
Osztályvezető főorvos
Dr. Kiss Erika

KÖZPONTI REHABILITÁCIÓS OSZTÁLY
(06) 1 278 2060/3101
Osztályvezető főorvos
Dr. Mező Róbert

XX. KERÜLET, ADY ENDRE UTCAI SZAKRENDELŐ

1201 Budapest, Ady Endre u. 1.
(06) 1 421 4020

Dr. Orbán László
járóbeteg-ellátásért felelős
orvosigazgató-helyettes

GYÁLI SZAKRENDELŐ

2360 Gyál, József Attila u. 1.
(06) 29 340 246

Dr. Orbán László
járóbeteg-ellátásért felelős
orvosigazgató-helyettes